

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3112/2025
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ... , чији је пуномоћник Слађан Арсић, адвокат из ... , против противника предлагача ББ из ... , чији је пуномоћник Мирослав Савић, адвокат из ... , ради деобе, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 3055/24 од 27.08.2024. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 3055/24 од 27.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 3055/24 од 27.08.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лебану Р1 16/20 од 06.06.2004. године, ставом првим изреке, одбачен је предлог предлагача поднет 15.07.2020. године против противника предлагача ради физичке деобе као непотпун. Ставом другим изреке, обавезан је предлагач да противнику предлагача надокнади трошкове поступка у износу од 79.875,00 динара

Виши суд у Лесковцу је решењем Гж 3055/24 од 27.08.2024. године, одбио као неосновану жалбу предлагача и потврдио решење Основног суда у Лебану Р1 16/20 од 06.06.2004. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену којим је поступак окончан, предлагач је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 403. и 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о опарничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Наиме, правноснажним решењем које се побија ревизијом, одбачен је као непотпун предлог предлагача којим је тражена физичка деоба непокретности на којој је, поред предлагача и противника предлагача, сувласник и треће лице које није обухваћено предлогом, применом одредбе члана 149. став 1. Закона о ванпарничном поступку. Указивање ревидента на битну повреду одредаба парничног поступка је без утицаја, будући да иста не представља разлог из ког се може изјавити посебна ревизија.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 2. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 420. став 1. ЗПП у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл.гласник СРС“, бр. 25/82, 46/88, „Сл.гласник РС“, бр. 46/95... 14/22) и оценио да ревизија предлагача није дозвољена.

Према одредби члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним захтевима ревизија је дозвољена под условима под којима се по ЗПП може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим Законом или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да у поступку поводом ревизије против решења, сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У иницијалном акту у овом поступку – предлогу за деобу непокретности који је поднет 15.07.2020. године, означена је вредност предмета спора у износу од 50.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово ванпарнични поступак у ком се одлучује о имовинско-правном захтеву у ком вредност предмета строга не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. у вези са одредбом члана 30. став 2. ЗВП.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић